

Timon is op zoek naar iets heel bijzonders.
Hij zoekt naar vroeger en langgeleden.
Dat is toen mama nog een meisje was.

De straat is lang, de huizen zijn hoog
en de zon van de avond tekent grappig op de grond.
Timon loopt naar het huis met de blauwe ramen.
Dat was vroeger mama's huis.

En ik?
Waar was ik dan?

Jij was er toen nog niet, Timon.

Dat kan niet.

Dat is niet waar.

Ik ben er altijd al!

Wat is mama soms een rare grote mens.
Timon is er toch altijd al.
Ook toen mama nog een meisje was.

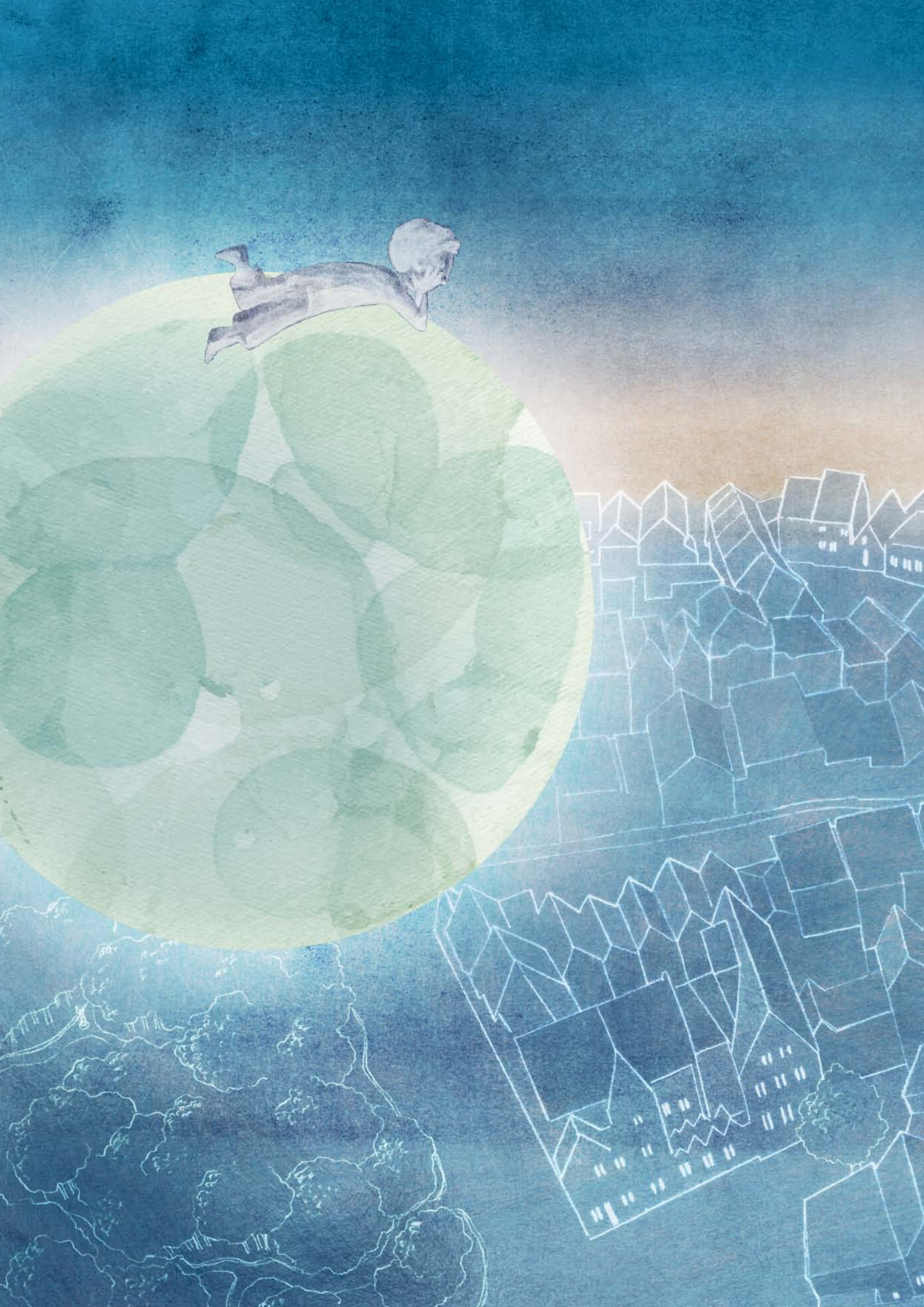
Misschien was hij al groot toen mama nog klein was?
En is het nu weer omgekeerd?

Of hij zat toen al in haar buik, verstopt als een vrolijk kikkervisje?

Of ze wist gewoon niet dat hij het was,
ze zag hem niet eens.

Timon kijkt naar de hemel, heel hoog boven het huis.

Wie weet was hij vroeger op de maan, zo wit als een ijsje?

Stilletjes gaat Timon
op de toppen van zijn tenen staan.
Hij gluurt naar binnen,
in het huis waar mama heeft gewoond.

Timon kijkt en zoekt.
Hij zoekt waar hij toen was ...

